

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Piotr Prusinowski

SSA. Ewa Stefańska

w sprawie z odwołania B. N.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.
o prawo do emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 maja 2017 r.,
zażalenia odwołującego się na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 stycznia 2017 r., sygn. akt III AUa [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] postanowieniem z dnia 27 stycznia 2017 r. odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez B. N. od wyroku tego Sądu z dnia 12 października 2016 r.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że w dniu 2 stycznia 2017 r. wpłynęła skarga kasacyjna wniesiona przez wnioskodawcę od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego. Skarga kasacyjna nie spełniała wymogów wskazanych w art. 398⁴ § 2 i 3 k.p.c., bowiem nie zawierała uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz brak było odpisów skargi kasacyjnej. Sąd Apelacyjny na podstawie art. 398⁶ § 1 k.p.c. wezwał pełnomocnika skarżącego

do uzupełnienia powyższych braków formalnych w terminie tygodniowym od daty doręczenia wezwania, pod rygorem odrzucenia skargi. Wezwanie zostało doręczone pełnomocnikowi skarżącego na adres kancelarii w dniu 10 stycznia 2017 r., a zatem termin do uzupełnienia braków upływał w dniu 17 stycznia 2017 r. Tymczasem pełnomocnik skarżącego uzupełnił braki skargi kasacyjnej dopiero w dniu 20 stycznia 2017 r. Wobec nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie Sąd Apelacyjny na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy.

Pełnomocnik wnioskodawcy wywiódł zażalenie na powyższe postanowienie i podnosząc zarzut naruszenia art. 398⁵ § 1 k.p.c., wniósł o jego uchylenie. W uzasadnieniu podniósł, że wyrok Sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem otrzymał w dniu 21 listopada 2016 r., a w dniu 20 stycznia 2017 r. ponownie wniósł poprawioną skargę kasacyjną wraz z jej odpisami z zachowaniem wskazanego w art. 398⁵ § 1 k.p.c. dwumiesięcznego terminu do jej wniesienia. Zdaniem pełnomocnika skarżącego, dwumiesięczny termin do wniesienia skargi kasacyjnej upływał w dniu 21 stycznia 2017 r., a zatem wydanie postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej nie stało na przeszkodzie jej ponownemu wniesieniu z zachowaniem dwumiesięcznego terminu z art. 398⁵ k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na jego uwzględnienie.

Dwumiesięczny termin do wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 12 października 2016 r. rozpoczął bieg w dniu doręczenia odpisu orzeczenia wraz z jego pisemnym uzasadnieniem pełnomocnikowi skarżącego, tj. 21 listopada 2016 r. i upływał z dniem 21 stycznia 2017 r. W dniu 2 stycznia 2017 r. wpłynęła skarga kasacyjna pełnomocnika wnioskodawcy, która została odrzucona zaskarżonym postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 27 stycznia 2017 r. wobec nieuzupełnienia braków skargi kasacyjnej w wyznaczonym terminie.

Zgodnie z art. 398⁶ § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji jest obowiązany dokonać kontroli zachowania wymagań skargi kasacyjnej niezwłocznie po jej wniesieniu.

Strona, która wniosła skargę kasacyjną dotkniętą brakami formalnymi, może skutecznie uzupełnić jej braki, jeżeli uczyni to przed upływem terminu wskazanego do jej uzupełnienia. W zakreślonym przez Sąd Apelacyjny terminie do 17 stycznia 2017 r. skarżący nie uzupełnił braków skargi kasacyjnej, do których uzupełnienia został zobowiązany, czego żalący się nie kwestionuje. Prawdłowo zatem Sąd drugiej instancji zaskarżonym postanowieniem odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez wnioskodawcę w dniu 2 stycznia 2017 r. Wydanie postanowienia odrzucającego skargę kasacyjną, która nie czyniła zadość wymaganiom przewidzianym w art. 398⁴ § 1 k.p.c., zniweczyło skutki procesowe związane z jej wcześniejszym wniesieniem. Innymi słowy, prowadziło do utraty substratu, który mógłby ulec uzupełnieniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2005 r., I UZ 35/05, OSNP 2006 nr 23-24, poz. 373, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 r., III CZ 104/05, LEX nr 1503166). Wydanie postanowienia odrzucającego skargę kasacyjną, niespełniająca wymagań wskazanych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., nie stało zatem na przeszkodzie sporządzeniu i wniesieniu przez stronę w dwumiesięcznym terminie przewidzianym w art. 398⁵ § 1 k.p.c. nowej skargi kasacyjnej odpowiadającej wszystkim wymaganiom określonym w art. 398⁴ k.p.c., co miało miejsce w niniejszej sprawie. Wniesienie tej nowej skargi kasacyjnej, której Sąd odwoławczy nadał dalszy bieg, nie miało jednak żadnego wpływu na konieczność stwierdzenia, że braki poprzedniej skargi nie zostały uzupełnione w zakreślonym terminie, co obligowało Sąd Apelacyjny do jej odrzucenia po myśli art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Z przytoczonych wyżej powodów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw.

aw